GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.
Seite 159r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ctrarietas nascit. plerumq; ex ipsa impos
sibilitate corrigunt. Et mira dispositio
nis ordine mentes per cuersionem mutatio
male uoluntatis sequit. dū per infirmita
tem perfecto denegat. Hinc ē enim qd sub
specie uni cuiq; animē de infirmante
iudea atq; in prauis itineribus gradiente
per Abram dns dicit. Ecce ego sepiam uiam
tuam spinis & sepiam eam maceria. & se
mitas suas nō inuenet. & sequit amato
res suos & nō apprehendet eos. & quaeret eos
& nō inuenet. & dicit. Vadā & reuertar
ad uirum meum priorem. quia tunc mihi
bene erat magis quam nunc. Spinis enim
uie electorum sepiunt. dum dolorum punctio
nes inuenuunt. in hoc tempalitē concupis
cunt. Quasi impositam maceriam uiis eorum ob
iicit. quorum numerum desideria perfectionis
difficultas impugnat. Horum perfecto animē
amatores suos quaerunt & nō inuenunt.
dum sequendo malignos ipsos nequaqm
eas quas appetunt seli uoluptates appre
hendunt. Bene aūt subdit qd ex ipsa dif
ficultate mor dicat. uadā & reuertar
ad uirum meum priorem. quia melius
mihi erat tunc magis qm nunc. Prior ē
quippe uir dns. qui castam sibi animā sei
spō imposito amore cōiunxit. Quem tunc
mens uni cuiq; desiderat. cū multipli
ces amaritudines uelut quasdā spi
nas inuenit in eis quae tempaliter
concupiscit. Nam dū aduersitatibus
mundi quae diligit morderi anima
cepit. tunc plenius intelligit qnto illi
cum priore uiro melius fuit. Sed quos
uoluntas prauia peruertit. plerumq; ad
uersitas corrigit. Vnde & nunnis timen
dū ē ne sequant pspa. cum desiderant
inuisa. quia difficilius malū corrigit. qd
perfectionis erga pspitate fulcit. Leuiathan
itaq; iste quia cum membris suis aeternis
ē cruciatibus deputatus dolus in manu ei
diriget. & in collo fortitudo demorabi
tur. quia hoc qd tempalitē puersa contra
bonos uoluntate desiderat. puersiore facul
tate ēliminat. ut tanto ei de aduersitate
mpsenti nil obstet. qnto ei in posterū de
pspitate nil remanet. Et quia omnis qui p
uersis moribus amicitias eius innotescit. pri
uetas diuitias amittit. aptē subiungit. Et
faciem eius pcedet egestas. Et faciem quippe
solet noticia designari. Vnde scriptum ē
Facies mea pcedet te. id est noticia ducatū
pbebit. Sciendū ū ē qd egestas in sacro elo
quio altē electorum ponit. atq; altē reprobor. Elec
torum namq; egestas ē. cum uiri diuitiis celes
tis patriae ad eorum animum redeunt. & in hoc
erumnoso exilio psentis uitae positi. pauperes
se esse meminerunt. Illas quippe diuitias sine
cessatione suspirant. de quibus paulus dicit.
Vt sciatis quae sit spes uocationis eius. et
quae diuitiae glae hereditatis eius in sctis. Et
quia adhuc nequaqm eas cspiciunt. studio
se interim in erumna istius paupitatis ge
munt. Hanc peculiarem paupitatē hieremi
as inspexerat. cum dicebat. Ego uir uidens
paupitatē meam. in uirga indignationis
eius. Virga enim indignationis dī. ē per
cussio districtionis. Quam indignationē
tunc homo pertulit. cum ex paradyso pul
sus uetas interim gaudii diuitias amisit.
S; quia electi quiq; incessantē conspici
unt. qd in psentis uitae penuriā ab illa
potestatis ingenitae facultate ceciderit.
bene dic. Ego uir uidens paupitatē meā.
Qui enim haec adhuc uisibilia appetit. per

159